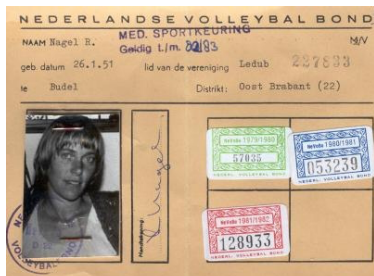

UITGEBREIDE GESCHIEDENIS LEDÛB VOLLEYBAL

1966 - 1991

De volleybalclub dankt zijn bestaan aan het ter ziele gaan van de Budelse zwemclub C.Z.C. Enkele leden, onder wie Ria van Cranenbroek (Thans Nagel) zochten naar een andere sportclub met recreatiemogelijkheden voor dames.

Tevergeefs! Toen de 14-jarige Ria echter met Sinterklaas een volleybal cadeau kreeg, werd het startsein voor gegeven voor de huidige volleybalclub. Met haar schoolvriendinnen (Mien Ras, Marijke Smits) wist ze nog enkele meisjes over te halen (Riek van Eerdt, Suze Teeuwen, Annie Geboers). Op 1 mei startte de volleybalclub onder de naam **V.C.B.** (Volleybal Club Budel). Met een gewonnen toernooibeker in de aanslag als bewijs van kundigheid, wisten de dames **Wim Gielen** over te halen trainer te worden. Geïnspireerd door de dames werd op 26 mei 1967 de herenafdeling opgericht door Will Kuijpers, Leo Hacken en Frans van Rooy (in totaal 8 leden). Na aanvankelijk alleen toernooien gespeeld te hebben, ging men vanaf **September 1967** competitie spelen. De club werd lid van de **NeVoBo** (Nederlandse Volleybal Bond), afdeling Eindhoven. Alle wedstrijden werden in Eindhoven gespeeld. Bestuurlijke zaken werden geregeld door de oprichters in samenwerking met Wim Gielen. Omdat de kosten de pan uitrezen, werd er in **September 1967** een **subsidieverzoek** gericht aan de gemeenteraad van Budel. De gemeente berichtte de club in Oktober 1967 dat werd afgezien van een forse overbruggingsuitkering wegens “onvoldoende financiële voorbereiding van de club naar een optreden in georganiseerd verband”. De uitspraak van de gemeente kwam als een koude douche, temeer daar in korte tijd, met weinig steun, veel was gedaan voor de bloei van de volleybalsport in Budel.

Nadat men **bijna twee jaar op eigen kosten** (leden en hun ouders) had gedraaid, opende het bestuur op 19 april 1968 opnieuw het offensief naar de gemeenteraad. Met een goed onderbouwde en gemotiveerde begroting werd op het ontbreken van een financiële regeling voor sportclubs gewezen. De pogingen hadden succes: **in September 1968 ging de gemeente over tot een financiële tegemoetkoming**. De groei van de club bracht vele organisatorische

consequenties met zich mee. De opoffering in tijd en moeite van de – nog studerende – oprichters zijn groot geweest. We mogen concluderen dat zij nagenoeg *al* hun vrije tijd aan de club hebben gegeven. Gelukkig werden zij in het uitvoeren van de bestuurstaken bijgestaan door enkele volwassenen (een subsidievoorwaarde van de gemeente). Na het vertrek van Wim Gielen zette de **heer J. Visse** zijn aanvankelijk papieren voorzitterschap al na enkele maanden om in een actieve functie. Door de snelle groei en de veranderingen moest het bestuur effectieve besluiten nemen die het belang van de hele vereniging ten goede kwamen. Een en ander ging door jeugdige overmoed en enthousiasme niet altijd even subtiel. Er vonden bestuurswisselingen plaats (Jan Hacken en Leo Smits ter aanvulling; **Jaques Feron** volgde in seizoen 1969/1970 de voorzitter J. Visse op). Na enige tijd werden taken overgedragen aan andere actieve leden. De vergaderingen werden serieuzer en namen de plaats in van “15 minuten volleybalbespreking en uren kletsen over persoonlijke en maatschappelijke zaken”. Er ontstond **behoefte aan statuten en een huishoudelijk reglement, goede taakverdeling, trainers en coaches, een clubblad en – last but not least – financiële regelingen (contributie, reiskostenvergoeding, kascontrole).**

De tijd van “losse infoblaadjes” en “contributie ophalen aan huis” was men ontgroeid. Er werden Algemene Ledenvergaderingen belegd en er werd driftig nagedacht over het lenigen van de financiële nood (donateuractie). Wensen als **een nieuwe outfit en gezamenlijk busvervoer** staken de kop op. Binnen de vereniging groeiden de vrij zelfstandige subclubjes (veteranen, meisjes Dorplein en het “vriendenteam”). De aantrekkingskracht van de club betrof niet alleen de Budelse bevolking maar ook **V.C.M. (Volleybal Club Maarheeze)**. In 1969 werden de eerste ideeën van een fusie gelanceerd, maar stuitte op veel bezwaren (antifusie commissie). **In 1970 kampte V.C.M met een te laag ledenaantal** en werd besloten fusiebesprekingen aan te gaan met Budel. De meningen binnen de clubs waren verdeeld, maar na lang beraad werd de **fusie in Augustus 1970** een feit. **De clubs gingen verder onder de naam V.C.B. (Volleybal Club Budel)**. De fusie betekende een versterking van diverse teams en twee extra plaatsen in de competitie. Voor de competitie 1970/1971 werden vier dames- en vier herenteams ingeschreven. Daarnaast waren er nog vier meisjesteams (waarvan één uit Dorplein) en een jongensteam. Te samen met twee dames- en twee herenveteranenteams bedroeg het ledenaantal **156**. De club behoorde daarmee tot **één van de 25 grootste volleybalclubs van het land**. Opmerkelijk feit daarbij was dat **de gemiddelde leeftijd van onze NeVoBo-spelers 16,5 jaar** was en dat alle wedstrijden in Eindhoven of Helmond gespeeld moesten worden.

De promotiewedstrijden van de eerste twee herenteams werden extra aantrekkelijk door de geheel nieuwe uitrusting van de heren. De trainingspakken hadden het opschrift “Ledûb Sportshirts Budel” en waren beschikbaar gesteld door een jonge sponsor: **Van Winkel Confectiebedrijven**. Op initiatief van voorzitter Jaques Feron (zijn bridgepartner en buurman Frans van Lithwerkte bij het bedrijf) werd deze transactie het begin van een langdurig sponsorcontract tussen de volleybalclub en het confectiebedrijf. In 1971 kon men het eerste lustrum vieren en deed dat met alle plezier. Na vijf succesvolle jaren kon de club zich beroepen op 190 actieve leden: een bont gezelschap van jeugd, senioren en recreanten: een eerste dames- en herenteam uitkomend in de promotieklasse, een aantal heren- en damesteams in de tweede tot en met vierde klasse en vier jongens- en meisjesteams in de jeugdklasse! Onder het voorzitterschap van Jaques Feron werd op 15 en 16 mei 1971 een **lustrumviering** georganiseerd bestaande uit een receptie, een feestavond en een **lustrumtoernooi**. Dit was overigens het eerste in een lange reeks van **Ledûbtoernooien**. De heren Wim Gielen (eerste trainer en voorzitter), Gerard van Winkel (sponsor) en Smidt (beheerder Duitse school) werden tot lid van verdienste benoemd. Vanaf 1971 beschikte men over wedstrijdleiders en kwamen de trainers bij elkaar om het beleid te bespreken. Het probleem was nog steeds de keuze van de shirts en bovendien het clubblad **Toesj**, dat snakte naar kopij van de leden. De nieuwe statuten en het huishoudelijk reglement werden opgesteld. Ook toen moesten enkelen het vele werk opvangen. Op **7 augustus 1974** ontving de club het bericht van koninklijke goedkeuring voor **de nieuwe naam “Volleybalclub Ledûb”**, vanuit Porte Ercolo, getekend door **koningin Juliana** onder de verantwoordelijkheid van de toenmalige minister van Justitie, de heer A.A.M. van Agt.

Rond **April 1975** bleek dat de vereniging danig in het slop was geraakt. Oorzaken waren te vinden in het ontbreken van kader en het tanende enthousiasme bij vele leden. Het aantal teams (5 dames- en 4 herenteams, 1 jongens- en 1 meisjesteam) was teruggelopen tot drie dames- en drie herenteams. Er heerste een grauwe matheid en de binding met de club was minimaal. Na zeven vette jaren was men op een dieptepunt beland, wat nog eens werd benadrukt door het neerleggen van de voorzittersfunctie door Jaques Feron. Toen tijdens de algemene ledenvergadering de voorzitter dringend medewerking verzocht voor een loterij en hij nul op het rekest kreeg, ontplofte de bom. Jaques Feron legde zijn functie neer. Binnen enkele maanden verloor de club 80 leden, maar er bleven een aantal gemotiveerde mensen over. Duidelijk was geworden dat een vereniging niet alleen door een bestuur gedragen kan

worden, maar dat juist de leden de vereniging vormen. Met een vernieuwd bestuur onder leiding van **Hans van de Zande** ging men het nieuwe verenigingsjaar in. Het bestuur werd uitgebreid met Mart Kuijpers en Pieter Brugmans, terwijl Leo Smits de secretarisfunctie overnam. Op maandag **8 september 1975** werd de **nieuwe sporthal** in gebruik genomen. Het probleem van verspreid trainen werd gedeeltelijk opgelost en men kon voor het eerst thuiswedstrijden gaan spelen. Deze trokken **gemiddeld 100 bezoekers**. Binnen de club werd in September gestart met een badmintonafdeling (50 deelnemers). Door gebrek aan zaaluren werd een ledenstop ingesteld. In augustus 1976 werd het **badmintongebeuren** een aparte afdeling binnen VC Ledûb. De vertegenwoordiging binnen het volleybalbestuur, die minimaal was, moest zorg dragen voor het zelfstandige karakter binnen de totale vereniging. Het samenwerkingsverband kende voor- en nadelen: gezamenlijke leden- en financiële administratie, materialen, delen van ruimte. In **Maart 1976** werd het heuglijke feit gevierd dat Heren 1 promoveerde van de eerste klasse naar de derde divisie. In **seizoen 1976/1977** kon voor het eerst op **nationaal niveau** gespeeld worden. Tevens wist men voor de tweede maal de districts beker in de wacht te slepen.

Het **10-jarig bestaan** werd gevierd in November 1976. Het programma bestond uit een volleybalwedstrijd tussen het eerste elftal van SV Budel en het eerste damesvolleybalteam van Ledûb, een minivolleybaltoernooi, een badmintontoernooi en een wedstrijd tussen eredivisionist V.C. Geldrop en Heren 1. Natuurlijk was er ook een receptie en een feest. Ondanks bestuurswisselingen was er een **gebrek aan bestuursleden**. Een uitbreiding met 4 à 5 personen werd wenselijk geacht. Daar kwam nog bij dat door het mislukken van de donateuractie de vereniging in financieel opzicht in gevaarlijk vaarwater kwam. De club kende in het seizoen 1977/1978 echter wel sportieve hoogtepunten. Heren 1: 2e divisie; Dames Veteranen: kampioen A-klasse; promotie Dames 2 en Heren 3; kampioenschap Meisjes 1 en Jongens 1. Ook het tweedaagse toernooi kende een primeur: eredivisie-teams. In Februari 1978 vormden de badmintonleden een eigen bestuur binnen de volleybalvereniging. De afdeling beschikte inmiddels over diverse teams en een eigen publicatieblad: LOB (Ledûb Onderafdeling Badminton). Van de vereniging gingen de gedachten uit naar het vormen van een omni-vereniging. **Eén sportvereniging met verschillende takken van sport**. Een **omnivereniging** zou sterker staan en meer inspraak hebben in het gebruik van de sporthal (verdelen van de uren en de ruimte) Seizoen 1978/1979 was minder succesvol. Men was genoodzaakt twee dames- en een herenteam uit de competitie terug te trekken. Bovendien was de financiële positie verre van rooskleurig: terugloop van leden en tegenvallende

toernooiopbrengsten in 1979 waren de oorzaak. De sportieve prestaties maakten het jaar echter weer een beetje goed: kampioenschappen voor Dames 1, Heren 3, Jongens 1 en Jongens 2 en promotie van Dames 2.

Op 1 augustus 1979 werd de badminton **een zelfstandige vereniging** onder de naam **BC Budel**. De reden voor deze afscheiding was o.a. de onevenwichtige verdeling van allerlei zaken binnen de vereniging. Ondanks 100 badmintonleden (t.o.v. 135 volleyballeden) regelde het volleybalbestuur de zaken rond contributie, zaalhuur, zaaluren en andere activiteiten. Om de financiële nood te lenigen werd voor het seizoen 1979/1980 een beroep gedaan op de Raad voor Jeugdbeleid. Men kreeg een **lening van fl. 3000,-** en de donateursactie bracht extra geld op. Omdat ook de gemeente bijspong met een extra subsidie van fl. 3800,- kon de zorgwekkende situatie eind seizoen 1979/1980 opgeheven worden. De twee penningmeesters Harrie de Laat en Joop Kok probeerden met een kwartaalsgewijze bijstelling van de begroting de club in goede financiële banen te houden. Een goed geslaagd toernooi in 1980 was voor de penningmeesters een meevaller. Het ledenaantal kwam ook weer in de lift (van 135 naar 155). De stijging van het aantal jeugdleden was gunstig voor de subsidie in 1979. Men kende in dat jaar slechts één kampioen nl. Meisjes 2. **Ton Rutten en Harrie de Laat** kwamen tot de opzet van een **mini-afdeling** (basisschoolleerlingen). In 1979 werd **Leo Smits** tijdens een districtsvergadering onderscheiden met een bronzen huldigungsmedaille van de NeVoBo **voor zijn verdiensten voor het Nederlandse volleybal, met name binnen de jeugdsectie**. In seizoen **1980/1981** promoveerde Dames 1 (door promotiewedstijden) naar de derde divisie onder leiding van **Mart Kuijpers en Pieter Brugmans**. Heren 1 degradeerde naar de eerste klasse. Ondanks dat het team in recordtijd de tweede divisie wist te bereiken, was het moeilijk het niveau op langere termijn te handhaven. Door de aanwas bij de dames recreanten werden twee trainingsgroepen geformeerd. De heren recreanten wisten een tweede plaats in hun poule te behalen. De inzet van **Fried den Ouden en Mart Kuijpers** voor de club werd beloond met een onderscheiding: **lid van verdienste**.

In een roerige algemene ledenvergadering werd naar voren gebracht dat de betrokkenheid van de leden bij het beleid van het bestuur ver te zoeken was. De verhitte gemoederen veroorzaakten bijna het opstappen van de bestuursleden. Het tij keerde echter en in **September 1981** nam **Michel Feijen** de voorzittershamer van Jaques Feron over. Het ledenaantal kwam op **170** te staan. In oktober werd de 3e lustrumviering gekoppeld aan het afscheidsfeest van Jaques Feron. In tegenstelling tot de pioniersjaren was het streven naar

een **meer zakelijke aanpak** kenmerkend voor de laatste 10 jaren. Met het doelmatiger besturen verloor de club een bepaalde charme en werd het verenigingsleven voor de meeste leden afstandelijker. Maar men bemerkte deze afname van belangstelling en trok op tijd aan de bel, in de hoop het oude verenigingsgevoel weer over te kunnen brengen. In het seizoen **1983/1984** werd geen algemene ledenvergadering belegd omdat in de loop van het seizoen alleen **Michel Feijen** nog als bestuurslid over was. Alle aandacht ging uit naar de aanschaf van nieuwe shirts en trainingspakken. **Dames 1 en Heren 1 speelden op nationaal niveau**. Beiden behaalden een vierde plaats in de derde divisie. Heren 2 werd kampioen in de derde klasse. De vier jeugdteams behaalden goede resultaten. Het activiteitenprogramma voor seizoen 1984/1985 bestond uit een mixed-toernooi, dropping en een feestelijke afsluiting van het seizoen. Met het kampioenschap van Heren 1 in de 3e divisie werd seizoen 1985/1986 afgesloten. Ook Jongens 1 en Heren 2 werden kampioen. De voorzitter, **Michel Feijen**, moest medio 1987 helaas zijn functie neerleggen wegens drukke werkzaamheden. Hij werd door het bestuur benoemd **tot lid van verdienste**. Een nieuwe voorzitter was niet meteen voorhanden. De **computer** deed in seizoen 1987/1988 zijn intrede, **een vooruitgang voor de leden- en financiële administratie**. Ook voor de toernooiorganisatie werd de computer onmisbaar. De oprichting van de commissie "**Bijzondere activiteiten**" moest nieuw leven in de brouwerij brengen. Allereerst werd het clubblad opnieuw uitgebracht en heette voortaan "**Time Out**". Ook het mixed-toernooi nam ze onder haar hoede en er werden nieuwe activiteiten ontplooid. In de algemene ledenvergadering van November 1988 werd **Fried den Ouden** tot voorzitter gekozen. Zijn eerste taak was Joop Kok te benoemen tot lid van verdienste voor zijn grote inzet gedurende vele jaren voor de vereniging. Het bestuursbeleid was in die periode gericht op stabilisering van de vereniging en uitbreiding van het bestuur. **Gezelligheid, verenigingsgevoel en betrokkenheid stonden hoog in het vaandel**. Om de leden meer informatie over de gang van zaken te geven, werden de notulen van de algemene ledenvergadering in Time Out gepubliceerd. De begrotingen werden extra toegelicht om financieel-technische discussie te vermijden en beleidsmatige zaken meer aan de orde te kunnen laten komen.

Bij de aanvang van **seizoen 1989/1990** kwamen de problemen met het districtsbestuur betreffende de arbitrage tot een climax. VC Ledûb was de afgelopen twee jaar in gebreke gebleven bij het fluiten van wedstrijden. Het districtsbestuur dreigde de gehele vereniging uit te sluiten van deelname aan de competitie. De ernst van de situatie werd toegelicht door de voorzitter van de DSA (District Sectie Arbitrage) op de algemene ledenvergadering. Na veel

overleg werden duidelijke afspraken gemaakt voor het aanstaande seizoen. Het districtsbestuur kwam terug op haar eerder genomen besluit en alle teams konden alsnog gewoon aan de competitie deelnemen. Het positieve resultaat was dat VC Ledûb de haar toegewezen taken voor 100% uitvoerde en medio Mei een scheidsrechters cursus in Budel organiseerde. Met ingang van 1 januari 1989 werd een aantal spelregels gewijzigd, waarbij het rallypoint-systeem in de vijfde set de belangrijkste was. Niet alleen de spelregels ondergingen een wijziging. In april 1989 werden de clubs op de hoogte gebracht inzake premiebetaling over trainerssalaries. Het bestuur liet zich over deze zaak informeren en bracht de regeling ten slotte tot uitvoering. **In mei 1989 werd VC Ledûb wederom geconfronteerd met een steeds terugkerend probleem.** De volleybalclub van het nabij gelegen **Weert** benaderde steeds talentvolle spelers en speelsters en wist deze voor Weert te strikken. VC Weert kon de Budelse bezwaren begrijpen maar deed niets onrechtmatig. Het ongenoegen van Budel werd later alsnog schriftelijk vastgelegd. Intussen werden alle zeilen bijgezet om het eerste damesteam van speelsters te voorzien. Daarnaast werden door middel van advertenties leden gevraagd voor de dames en heren recreantenteams. Tijdens een speciale bijeenkomst werd **Wim Rullenraad** benoemd tot lid van verdienste voor zijn werk als lid van de technische commissie bij het toernooi. Aan het begin van seizoen 1989/1990 werd het eerste herenteam verblijd met de komst van enkele oud-leden. Met die uitbreiding ging men enthousiast de competitie in. Het vertrek van enkele leden van Dames 1 maakte de terugkeer van **Ria Nagel** naar Dames 1 noodzakelijk. Dames 2 wist door middel van een advertentie nieuwe leden te winnen om Ria's vertrek op te vangen. Een opmerkelijk en heuglijk feit in het jubileumjaar was dat aan het einde van het seizoen oprichtster Ria Nagel haar 500e competitiewedstrijd speelde. En bijna al die jaren in het eerste damesteam. In het **jubileumjaar** heeft de club ongeveer **220** leden, onderverdeeld in 7 NeVoBo seniorenteams, 6 jeugdteams, 4 dames recreantenteams, 1 heren recreantengroep en ongeveer 50 mini-leden. Alle teams hebben redelijk gepresteerd. Weliswaar geen kampioenen maar ook geen degradanten.

Recreatie volleybal

Het **dames recreantenvolleybal is gestart in 1969** met een 12-tal liefhebsters. Ria Nagel was de eerste trainer. En met succes, want het ledental steeg al snel naar 20. Aanvankelijk speelde men op toernooien. In 1971 begon Nuvoc met een winter-recreantencompetitie voor spelers ouder dan 23 jaar. De competitie begon met ongeveer 10 teams. De dames recreanten van Budel schreven één team in. De competitie, inmiddels "trimcompetitie" genaamd, groeide uit

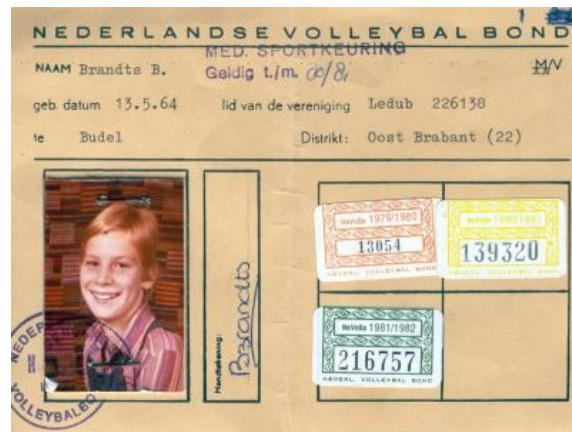
tot 150 deelnemende teams. In de begintijd, toen het allemaal nog wat kleinschalig was, was de sfeer apart en groeiden er vriendschappen met bepaalde teams (o.a. DAF). Bij het organiseren van toernooien hield men rekening met de sfeer en alleen gezellige teams mochten komen. De trainingen vonden plaats in de LTS, de Aloysiusschool, de MAVO en uiteindelijk de gymzaal van de Duitse school. De competitiewedstrijden waren in de kerk “**De Goede Herder**”. In de voorbije jaren hebben de dames recreanten verschillende trainers en coaches gehad: Piet van Gils en Wim Rullenraad willen we hier met name noemen. Want onder Piets bezielende leiding groeide de groep uit tot ongeveer 35 deelnemers. Piet zorgde verschillende jaren bij de afsluiting van de competitie voor een mixed-toernooitje, waarbij de winnaars met sportsokken (maat 40) beloond werden. Een bijzondere gebeurtenis voor de dames was het kampioenschap van Dames 1 in de hoofdklasse in 1980. Met gemengde gevoelens werd gekeken naar het vertrek van verschillende leden naar de NeVoBo-competitie. Gelukkig trok men ook enkele oud NeVoBo speelsters aan. **Anno 1991 speelt het hoogste team in klasse A** en zijn diverse leden van het eerste uur nog steeds van de partij. Niet alleen binnen de vereniging maar ook bij het tweedaags toernooi vervullen de dames een belangrijke rol. Al jarenlang zorgen de dames bij het kriebelen van de dag voor honderden belegde broodjes en koffie en nemen ze een belangrijke plaats in bij de verkoop in de kraampjes. De heren recreanten gingen later van start dan de dames. Verschillende jaren kende men een vast team. Deze groep varieerde nogal in de loop van de jaren: er was groei maar ook inkrimping. Toen de deelname minimaal was trok men zich terug uit de recreantencompetitie. Verschillende leden stapten over naar de NeVoBo-competitie en spelen nu niet onverdienstelijk in Heren 3 of Heren 4. De overblijvers bleven wel trainen maar tot een deelname aan de competitie is het de laatste jaren niet meer gekomen.

Mini's, een maxi gebeuren.

De mini's zijn de jongste Ledûbleden. In 1991 staan er ongeveer 50 op de ledenlijst. “**Scholing in eigen huis zo vroeg mogelijk beginnen**”. Eind jaren 70 startten de collega's Harrie de Laat en Ton Rutten met de opzet van mini-volleybal groepen. In eerste instantie werd gekozen voor basisschoolleerlingen vanaf 9 jaar. Na enige jaren konden ook leerlingen vanaf groep 3 meedoen. De hoofdmoot van de training bestaat uit bal- en behendigheidsspelletjes. De wedstrijden worden gespeeld tijdens mini-toernooien, eens per maand. De laatste jaren organiseert Ledûb een eigen mini-toernooi. Wegens drukke werkzaamheden droegen Harrie en Ton de zorg voor de mini's over aan Ria Nagel. Ze werd in de loop der jaren geassisteerd door diverse personen. In **1988** nam **Paula Timmermans** de organisatie op zich. Regelmatige

ledenwerfacties hield het ledental op peil. Enkele malen werden er tijdens de Brabantse districtskampioenschappen eerste prijzen in de wacht gesleept. Naast de gewone trainingen zijn er speciale “verklede” trainingen met Carnaval en Sinterklaas, waarbij een volleybalspeeltuin, slagbal en ganzenbordspel op het programma staan. Het seizoen wordt afgesloten met een diploma voor de verschillende spelsoorten.

1991 - 2006

Na in het seizoen 88-89 nog **tweede divisie** te hebben gespeeld **degradeerde Heren 1** aan het einde van dat seizoen naar de derde divisie. Drie seizoenen konden ze in de derde divisie meekomen om vervolgens naar **de eerste klasse te degraderen**.

Als **aan het begin van het seizoen 89-99** de NeVoBo wordt gereorganiseerd, een aantal districten wordt samengevoegd tot de regio Zuid, wordt Heren 1 ingedeeld in de **Topklasse**. Hierin spelen ze een aantal jaren om uiteindelijk in de eerste klasse terecht te komen. In het seizoen 93-94 weet Heren 1 voor de tweede maal de districtsbeke te winnen. Dames 1 speelde een aantal jaren in de promotieklasse om daarna te degraderen naar de eerste klasse. Later volgde een promotie naar de Promotieklasse alwaar de dames op dit moment nog steeds spelen. In oktober 1992 maakte het eerste damesteam zelfs een trip naar **Curaçao** op uitnodiging van **Shuatanari** om daar onder meer te spelen tegen **het nationale jeugdteam van Venezuela**. Het aantal competitieteams varieerde per seizoen. Maximaal namen 5 heren- of 5 damesteams aan de competitie deel. Het aantal meisjesteams was maximaal 5 en bij de jongens was dat 3. Ook bij de lagere teams konden we regelmatig kampioenen huldigen. Zo leverde seizoen 92-93 5 kampioenen op, evenals seizoen 93-94. Bij de dames was er al sprake

van een vrij grote recreantenafdeling. Ook bij de heren was de laatste jaren een verschuiving te zien naar het recreatieve volleybal. In 1992 start Heren liefhebbers 1, later gevolgd door een tweede en een derde competitie spelend recreantenteam. Recreanten Dames 1 werd in seizoen **98-99** zelfs **Brabants kampioen**. In **2005** werd een samenwerking met VC Weert gestart met als doel het volleybalniveau binnen de vereniging op een hoger peil te krijgen.

Bestuurlijk

In 1994 treedt **Fried den Ouden** terug als voorzitter en wordt opgevolgd door **George Trienekens**. Met een gedeeltelijk vernieuwd bestuur gaat George voortvarend aan het werk. Echter in het **seizoen 95-96** ontstaan er problemen. Het bestuur weet zich niet voldoende gesteund door de leden en door af te treden ontstaat er een crisissituatie. Een dertigtal kaderleden buigt zich over de situatie **hetgeen resulteert in een voorlopig bestuur onder voorzitterschap van Mart Kuijpers**. Op de Algemene Ledenvergadering van 1996 wordt het voorlopige bestuur gekozen tot definitief bestuur. Mart Kuijpers weet samen met zijn andere bestuursleden de club in goede banen te leiden. **Een steeds terugkerend probleem is de arbitrage**. Te weinig mensen zijn beschikbaar als scheidsrechter. Het bestuur besteedt veel aandacht aan deze zaak en probeert op allerlei manieren de problemen op te lossen. Het blijft echter een voortdurende bron van zorg.

Sponsors

In **1973** werd **Van Winkels Confectiefabriek** bereid gevonden de volleybalclub met een jaarlijks bedrag te ondersteunen. Een en ander kwam tot stand door **de vriendschap van de toenmalige voorzitter Jaques Feron en de heer Frans van Lith**, een van de topmensen van Van Winkels Confectiefabriek. Ook **de heer Gerard van Winkel**, algemeen directeur is altijd erg nauw betrokken geweest bij het volleybal zoals blijkt uit zijn jaarlijkse aanwezigheid op het toernooi. In 1998 werd tijdens de nieuwjaarsreceptie herdacht dat deze verbondenheid reeds 25 jaar bestond. Ter gelegenheid daarvan werd een plaquette onthuld in de sporthal. Bij de viering van het 25-jarig jubileum deed het fenomeen "**subsponsor**" voor het eerst zijn intrede bij de VC Ledûb. Met een zestal bedrijven werden contracten afgesloten om de volleybalclub voor een bepaalde tijd geldelijk te ondersteunen. Later zijn daar nog bedrijven bijgekomen. Ze werden samen de **Volleybal Investment Group** genoemd. Het waren in die tijd **vooral Mart Kuijpers en Jan Nagel** die zich sterk gemaakt hebben voor die subsponsoring. Vanaf seizoen 91-92 werd ook gespeeld met de naam van een sponsor op het wedstrijdshirt. De eerste 4 jaar was dit Cambrinus Bar en de daaropvolgende vier jaar Bakkerij Rooymans. Dames 1 en

Heren 1 spelen steeds met de sponsornaam Ledûb op het shirt. In 1995 werd een grote sponsor gevonden voor het 25ste Ledûbtoernooi: CIAN BV, een bedrijf geleid door **Peter Adriaans, voormalig voorzitter van district 22 van de NeVoBo**. Ook de jaren erna bleef **CIAN** sponsor van het toernooi tot 2001. Een jaar later werd een nieuwe toernooisponsor gevonden: Agens BV, een bedrijf waar oud Ledûb lid Mart Smets de scepter zwaait.

Toernooi

De toernooicommissie o.l.v. **Jan Nagel** zorgde ieder jaar weer voor een gesmeerde organisatie. Langzamerhand breidde het aantal teams zich uit tot ongeveer **300 teams**. Al jaren wordt gewerkt met een takenlijst voor het toernooi. Alle leden van de vereniging krijgen een taak toebedeeld die ze dienen uit te voeren. Ook verschillende mensen buiten de vereniging zijn bij het toernooi actief. Vaak is er gesproken om het toernooi onder te brengen in een aparte stichting. Er zijn zelfs concrete plannen geweest om bij de notaris een dergelijke stichting op te richten. Het is er echter nooit van gekomen. (> dit is, anno 2021, gedateerde waarheid. Inmiddels heet het Ledûb toernooi; Ledûb Volleybal Festival, en zijn ze in 2020 veranderd in een stichting). Het toernooi is steeds onderdeel uit blijven maken van de vereniging. In 1995 werd het 25ste toernooi gehouden. Een speciale commissie zorgde voor een passend feest: een receptie voor de toernooicommissie en een feestavond voor de leden. Tevens werd een speciale toernooikrant vervaardigd die in de hele gemeente Budel huis aan huis werd bezorgd. Al jaren was het opslaan van het toernooimateriaal een probleem. Op verschillende plaatsen werden allerlei zaken ondergebracht. Het zou praktisch zijn als alles onder één dak gebracht zou kunnen worden en het liefst dicht in de buurt van het Sportpark. Het idee werd geopperd bij de gemeente een vergunning aan te vragen zo'n opslagruimte te mogen bouwen. In 1991 werden de eerste besprekingen met de gemeente gehouden en uiteindelijk in November 1995 kon met de bouw worden gestart.

Veel voorbereidingswerk voor de vergunning werd verricht door **Helmut Molsbeck**. Veel werk bij het bouwen van de opslagruimte werd verzet door de "Bende van Nijver" o.l.v. Wim Rullenraad. Op de nieuwjaarsreceptie van **1997** werd **de naam van de opslagruimte bekend gemaakt: Den Rul, met dank aan Wim Rullenraad**. Bij het toernooi '97 was de ruimte voor het eerst in vol gebruik. Na het toernooi '97 kreeg VC Ledûb van de gemeente Budel een schadeclaim van fl.110000,- op haar bordje. De sportvelden waren voor dat bedrag beschadigd. Jarenlang heeft deze vordering van de gemeente gesudderd en pas na het inschakelen van een onafhankelijke arbitragecommissie werd VC Ledûb vrijgepleit. In 1998

moesten de toernooitent, de verkoop en het tentenkamp uitwijken naar een nieuwe locatie. De toernooitent en de verkoop kwamen op de verharde handbalvelden vlak bij de Rul, hetgeen logistiek een goede verbetering was. Het tentenkamp verhuisde naar de ligweide van het voormalige openluchtwembad. In 2002 nam Jan Nagel afscheid als voorzitter van de toernooicommissie en hij werd opgevolgd door Wim Stienen. Inmiddels is de ruimte tussen de twee verharde handbalvelden ook geplaveid, zodat de feesttent nog meer vierkante meters omvat. Het plein is inmiddels omgedoopt in “**t Friedplein**”. Dat alles om voldoende mensen binnen te kunnen laten op de feestavond. In 1998 trad de band **Volumia** op, op het toernooifeest. Dit was net voordat de band landelijk doorbrak met als zanger **Xander de Buisonjé**. In 1999 vierde onze hoofdsponsor Van Winkel Fashions haar 50-jarig bestaan. Het bedrijf wilde iets doen voor het goede doel en de vereniging sloot zich daar graag bij aan. Eenmalig werd op vrijdagavond entree geheven bij het openingsfeest hetgeen resulteerde in **een bijdrage van fl 13000,-** voor het goede doel: **UNICEF**. In het verleden was vrijdagavond dé feestavond in de tent op het toernooiterrein en gingen de meeste toernooideelnemers op Zaterdagavond het centrum van Budel “onveilig” maken. **Sinds 2004** organiseert de toernooicommissie ook op zaterdagavond een feest in de tent op het terrein. Sinds toernooi 1992 tot toernooi 2005 werden ieder jaar de mannen/vrouwen van het toernooi gekozen. Op ludieke wijze worden harde werkers in het zonnetje gezet:

- 1992 Wim Rullenraad & Hennie Kennis
- 1993 Martien Hompes & Roel Teeuwen
- 1994 Ria Nagel & Mieke Kuijpers
- 1995 Nelie Rullenraad & Fried den Ouden
- 1996 Theo Vlassak & Jan van Moorsel
- 1997 José Schmitz & André Oud
- 1998 Mart Immers & Frank van Moorsel
- 1999 Irma Bax & Chris Nagel
- 2000 Ties Schellekens & Rob Dirks
- 2001 Mia Habraken & Patrick de Laat
- 2002 Teun Compen & Sandra Schellekens
- 2003 Harrie van Beers & Frank de Laat
- 2004 Johan Jacobs & Liesbeth van Moorsel
- 2005 Harrie de Laat & Esther Bax

Accommodatieproblemen

Al jarenlang worstelt VC Ledûb met het **probleem van zaalruimte**. Van de sporthal wordt twee avonden in de week gebruik gemaakt, de gymzaal van de Duitse school was drie avonden in gebruik en er werd ook nog getraind in Dorplein, de voormalige LTS, Maarheeze, Soerendonk en Hamont. Deze versnippering is geen goede zaak. Mede ook omdat Turnlust met accommodatie problemen kampte kwam er een gesprek op gang tussen beide verenigingen. In een ver verleden was er al eens over samenwerking gesproken. In het seizoen 1996-97 werden de plannen echter serieuzer. Er werd een intentieverklaring ondertekend door Turnlust en VC Ledûb om te onderzoeken of het mogelijk was te komen tot de bouw van een eigen sporthal. Er komt een overlegcommissie van vier leden. In 1999 ketsten echter de plannen af omdat de gemeente Budel met een nieuwe subsidieverordening en een nieuw accommodatiebeleid kwam. Sindsdien zijn de accommodatie problemen niet kleiner geworden: de gymzaal van de Duitse school is inmiddels buiten gebruik. **In 2006 heeft kinderdagverblijf Klikkelstein plannen opgevat een multifunctioneel gebouw inclusief sporthal te gaan bouwen**. De gemeente Cranendonck stond niet onwelwillend tegenover die plannen en in 2008 was sporthal de **Zuiderpoort** een feit.

Allerlei

Sinds januari 1997 wordt er door de vereniging telkenjare een nieuwjaarsreceptie gehouden voor leden en aanhang en trouwe supporters. Op deze nieuwjaarsreceptie worden ook de speler, speelster en supporter van het jaar gekozen. Begin 1996 werd er door Heren Liefhebbers gestart met het uitbrengen van een **VC Ledûbkalender**. Ieder jaar opnieuw is een ander team aan de beurt. Het team wat de kalender maakt heeft, wijst voor het komende jaar een nieuw team aan. Er zijn tot op heden enkele zeer fraaie kalenders verschenen. In seizoen 91-92 werd een begin gemaakt met het automatiseren van de contributiebetaling en het betalen van de competitiebijdrage. Enkele jaren later werd overgegaan tot contributie-inning op jaarbasis. In datzelfde seizoen werd het fenomeen "**Mini van de week**" geïntroduceerd. In een shirt van sponsor Bakkerij Feijen mocht de uitgekomen mini de wedstrijd van Dames 1 of Heren 1 vanaf de spelersbank volgen. Veel mini's hebben het jarenlang prachtig gevonden op de spelersbank te mogen zitten. Op **18 maart 1995** organiseerde de activiteitencommissie en groots **galabal**. Vele Ledûbleden namen prachtig uitgedost deel aan dit evenement. In 1996 zette de activiteitencommissie de boerenbruiloft tussen Irma Bax en Wim Aarts op touw. Het bruidspaar mocht op een zeer grote

belangstelling rekenen. Op 29 april 1997 nam Frans van Lith officieel afscheid bij zijn werkgever. VC Ledûb was uiteraard ook op de receptie aanwezig. Frans werd benoemd tot erelid en hem werd samen met zijn vrouw een weekendje weg aangeboden. In 2002 is Frans ziek geworden en we hebben op 9 mei van dat jaar, helaas veel te vroeg, afscheid van hem moeten nemen.

In **Augustus 2001** woede er een korte maar hevige brand in onze opslagplaats de Rul. Er was vooral veel rookschade. Gelukkig dekte de verzekering de schade. Begin seizoen 2001-02 werd er op de algemene ledenvergadering het voorstel aangenomen een administratieve kracht aan te stellen ter ondersteuning van het bestuur. Echter door gebrek aan belangstelling en het niet vinden van de juiste kandidaat is die kracht er nooit gekomen. In respectievelijk **2003 en 2005** ontvingen **Jan Nagel en Paula Timmermans** een koninklijke onderscheiding i.v.m. hun jarenlange inzet voor de vereniging. In mei 1997 was het **Bart van der Steen** die de eerste Ledûbwebsite in de lucht bracht. In een later stadium was het **Maurice de Laat** die de website weer ombouwde tot een belangrijk communicatiekanaal. Vervolgens zorgde **Marco van Beers** ervoor dat de website in 2005 een nieuwe lay-out kreeg en **Twan Lammers** nam de taak voor zijn rekening om de website in 2015 weer compleet te vernieuwen.